

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2015/54/666

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van mevrouw [naam], appellante, woonachtig te Haarlem, gericht tegen het besluit van de BSA-commissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, verweerster, om appellante een negatief studieadvies toe te kennen.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 8 september 2015 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 19 augustus 2015. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 17 september 2015 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellante nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellante niet uitgenodigd, omdat bij de voorbereiding van het bestreden besluit al een gesprek had plaatsgevonden en in het beroepschrift geen nieuwe feiten en omstandigheden door appellante zijn aangevoerd. Een minnelijke schikking is derhalve niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft vervolgens op 14 oktober 2015 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 3 november 2015.

Appellante is in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door prof. mr. J. Struiksmā, voorzitter van de BSA-commissie. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante volgde in het studiejaar 2014-2015 voor het eerste jaar de opleiding Rechtsgeleerdheid. Appellant heeft in het afgelopen studiejaar onvoldoende studieresultaten behaald om een positief studieadvies te krijgen; te weten 21 van de daarvoor benodigde 42 EC. Als reden daarvoor meldt appellante dat persoonlijke omstandigheden haar verhinderden optimaal te studeren. Zij is tussen 2006 en 2012 betrokken geweest bij drie kop-staartbotsingen. Deze hebben klachten (whiplash) veroorzaakt. Gevolg daarvan waren onder andere pijn in rug en nek, slapeloosheid en concentratieverlies. Appellante heeft hulp gezocht bij een psycholoog. Deze heeft vastgesteld dat appellante leed aan een burn-out en PTSS.

Begin 2014 was appellante voldoende hersteld. In september 2014 is zij begonnen met de opleiding Rechtsgeleerdheid. Tweemaal in dat studiejaar kon appellante niet tijdig de tentamenzaal bereiken, omdat er ongelukken hadden plaatsgevonden op de snelweg waar appellante reed. In het tweede geval kon appellante nog aan het tentamen deelnemen, maar slaagde zij er niet in een voldoende voor het tentamen te halen door concentratieverlies. Door deze gebeurtenissen zijn de klachten van appellante sinds februari 2015 weer teruggekeerd.

Verweerster wijst erop dat de ongelukken waarvan appellante slachtoffer was, zich voordeden in de periode voordat zij ging studeren. De diagnose PTSS is eveneens gesteld vóór aanvang van de opleiding, en wel in 2013. Appellante heeft verklaard dat zij stabiel is sinds begin 2014. Verweerster wijt de problemen van appellante aan het feit dat zij is blijven autorijden, waardoor ze zich in voor haar stressvolle situaties begaf. Ook merkt verweerster op dat appellante een substantieel deel van haar tijd aan haar werk besteedt, waardoor zij te weinig tijd overhoudt om te studeren. Genoemde omstandigheden worden echter niet gerekend tot persoonlijke omstandigheden, zoals bedoeld in de Uitvoeringsregeling WHW.

De ingebrachte omstandigheden zijn daarom beoordeeld als onvoldoende zwaarwegend om de

hardheidsclausule toe te passen. Appellante voldoet daarmee niet aan de eisen.

III. Standpunten van partijen

Appellante zet uiteen dat de ongelukken die ze heeft gehad, niet heel ernstig waren. De gebeurtenissen hebben echter wel gevolgen gehad voor haar geestelijke stabiliteit. Problemen in het verkeer en de moeite die appellante had om aan de studie te wennen hebben ertoe geleid dat appellante sinds februari 2015 opnieuw klachten heeft die gerelateerd zijn aan de PTSS, zoals slapeloosheid. Zij heeft hiervoor weer hulp gezocht bij de psycholoog. Het gaat nu beter met appellante.

Verder licht appellante toe dat zij een flexibel urencontract heeft, waardoor ze haar studie nu goed kan indelen.

Appellante is van mening dat verweerster onvoldoende rekening heeft gehouden met haar persoonlijke omstandigheden.

Verweerster is van mening dat appellante had moeten kiezen voor een ander vervoermiddel dan de auto om naar de VU te gaan voor het afleggen van een tentamen. Op die manier zou appellante kunnen vermijden in een situatie te komen die bij haar tot stress leidt.

Voorts merkt verweerster op dat er geen goede verklaring is voor het feit dat appellante in het eerste semester van het studiejaar geen goede resultaten heeft behaald. Immers, in deze periode was appellante naar eigen zeggen stabiel.

IV. Overwegingen van het College

Op grond van artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan het instellingsbestuur uiterlijk aan het einde van het eerste jaar van inschrijving of zolang het eerste cursusjaar ('propedeuse') niet succesvol is afgerond, aan het advies over de voortzetting van de studie een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. In artikel 2.1 van de Uitvoeringsregeling WHW is een limitatieve opsomming te vinden van omstandigheden die aanleiding kunnen zijn af te zien van een negatief bindend studieadvies. Voor het maken van een uitzondering op de regeling van het bindend studieadvies op grond van deze omstandigheden is bovendien vereist dat tussen het bestaan van die omstandigheden en de studievertraging een causaal verband bestaat. Het ligt voorts op de weg van de student het bestaan van omstandigheden, zoals bedoeld in de Uitvoeringsregeling WHW, en genoemd causaal verband voldoende aannemelijk te maken.

Appellante heeft verklaard dat zij in het eerste semester van het studiejaar 2014-2015 zo goed als geen gevolgen van haar aandoening heeft ondervonden. Uit de bewijsstukken die appellante heeft overgelegd, blijkt dat in het voorjaar 2015 de klachten zijn teruggekomen. Het College van Beroep stelt vast dat appellante in het eerste semester onvoldoende studieresultaten heeft gehaald. Bijgevolg kan geen causaal verband worden aangetoond tussen de teleurstellende studieresultaten en haar aandoening. Alles afwegende heeft verweerster in redelijkheid tot haar beslissing kunnen komen.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 16 november 2015, door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, prof. dr. L.H. Hoek, prof. dr. A. P. Hollander, mw. J. Beuk, mw. drs. T. Mekking, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J. G. Bekker, secretaris.

w.g.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J. G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 45,-.